

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spanien) den 11 april 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. mot Asendia Spain, S.L.U.

(Mål C-259/18)

(2018/C 221/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Parter i det nationella målet

Kärande: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Svarande: Asendia Spain, S.L.U.

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 7.1 och artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾ (postdirektivet), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 ⁽²⁾, hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken de garantier som tillerkänns den postoperatör som utsetts att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten innefattar att den operatören är den enda som får distribuera andra frankeringssätt än frimärken?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, är det då förenligt med unionens postlagstiftning att kräva av privata postoperatörer att de har fysiska lokaler som är tillgängliga för allmänheten för att kunna distribuera och sälja andra frankeringssätt än frimärken?

⁽¹⁾ EGT L 15, 1998, s. 14.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (EUT L 52, 2008, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 20 april 2018 – Verein für Konsumenteninformation mot TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Mål C-272/18)

(2018/C 221/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Verein für Konsumenteninformation

Motpart: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Tolkningsfrågor

1 Är artikel 1.2 e i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser av den 19 juni 1980 (nedan kallad 1980 års konvention) och artikel i 1.2 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (nedan kallad Rom I-förordningen)⁽¹⁾ – i vilka det föreskrivs undantag från nämnda rättsakters respektive tillämpningsområde – även tillämpliga på avtal mellan en huvudman och en förvaltare som innehar en bolagsandel i ett kommanditbolag för huvudmannen, i synnerhet om det finns en koppling mellan bolagsavtalet och förvaltningsavtalet?

2 För det fall att fråga 1 besvaras nekande:

Ska artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽²⁾ tolkas på så sätt att ett villkor i ett avtal om förvaltning av en kommanditbolagsandel som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument, vilket inte har varit föremål för individuell förhandling och enligt vilket det är lagen i den stat där kommanditbolaget har sitt säte som är tillämplig, är oskäligt, om det enda ändamålet med förvaltningsavtalet är förvaltning av kommanditbolagsandelen och de rättigheter och skyldigheter som en direkt delägare har tillkommer huvudmannen?

3 För det fall att fråga 1 eller 2 besvaras jakande:

Blir svaret ett annat om näringsidkaren inte måste bege sig till konsumentens hemviststat för att tillhandahålla de avtalade tjänsterna, men näringsidkaren ändå är skyldig att överföra vinstuttag och andra ekonomiska förmåner som följer av andelen samt lämna information om andelens ekonomiska utveckling till konsumenten? Gör det i detta hänseende någon skillnad om Rom I-förordningen eller 1980 års konvention är tillämplig?

4 För det fall att fråga 3 besvaras jakande:

Blir svaret detsamma, om näringsidkaren – förutom att konsumenten undertecknar teckningsansökan i sin hemviststat – även tillhandahåller information om andelen via internet, och att ett betalningsställe till vilket konsumenten ska betala andelens kostnad har upprättats i konsumentens hemviststat, trots att näringsidkaren inte har förfoganderätt över bankkontot till vilket betalning ska ske? Gör det i detta hänseende någon skillnad om Rom I-förordningen eller 1980 års konvention är tillämplig?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ EUT 1993, L 95, s. 29

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Tjeckien) den 23 april 2018 –
Milan Vinš mot Odvolací finanční ředitelství**

(Mål C-275/18)

(2018/C 221/14)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande: Milan Vinš

Motpart: Odvolací finanční ředitelství